

71

D E K R E T

z dnia 11 marca 1955 r.

o łączności.

Łączność powołana jest do zaspokajania potrzeb administracji państwowej i gospodarki narodowej oraz kulturalno-bytowych potrzeb ludności w dziedzinie porozumiewania się na odległość, jak również w zakresie radiofonii i telewizji. Sprawne działanie środków łączności warunkuje dobrą pracę aparatu państwowego, przyczynia się do wzmożenia gospodarczej i obronnej siły Państwa.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Dekret określa zasady zarządu i eksploatacji środków łączności, a mianowicie: poczty, telegrafu, telefonu i radia (radiokomunikacji, radiofonii i telewizji).

2. Działanie i rozwój środków łączności realizuje się w ramach narodowych planów gospodarczych.

Art. 2. 1. Każdy ma prawo do korzystania z usług zakładów łączności na warunkach prawem przewidzianych.

2. Minister Łączności ustala zakres i tryb działania zakładów łączności.

Art. 3. 1. Minister Łączności ustala warunki korzystania z usług zakładów łączności.

2. Za usługi zakładów łączności pobiera się opłaty z wyjątkami przewidzianymi w niniejszym dekrete i taryfach.

3. Zaległe opłaty pocztowe, telegraficzne, telefoniczne i radiowe należne od osób fizycznych i jednostek nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej podlegają ściąganiu w drodze egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 4. 1. Minister Łączności zabezpiecza nienaruszalność przesyłek pocztowych i telegramów oraz terminowe ich doręczanie.

2. Zakłady łączności odpowiadają za zaginięcie, ubytek, uszkodzenia lub opóźnione doręczenia powierzonych im przesyłek pocztowych i telegramów oraz za wadliwe działanie urządzeń telefonicznych w trybie i na zasadach określonych przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.

3. Roszczeń z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w ust. 2, nie można dochodzić po upływie roku od dnia nadania przesyłki pocztowej i telegramu lub zgłoszenia rozmowy telefonicznej.

Art. 5. 1. Tajemnica korespondencji pocztowej i telegraficznej oraz rozmów telefonicznych jest chroniona prawem. Informacje o tej korespondencji mogą być udzielane tylko jej nadawcom lub odbiorcom.

2. Zatrzymywanie, przeglądanie, zajęcie lub otwieranie przesyłek pocztowych i telegramów oraz udzielanie o nich informacji jest dozwolone tylko w przypadkach prawem przewidzianych.

Art. 6. 1. W projektach nowych miast, osiedli i dzielnic miejskich należy przewidywać specjalne parcele

i pomieszczenia dla budownictwa lub dla użytku zakładów łączności.

2. W projektach i kosztorysach nowych budynków należy przewidywać — w uzgodnieniu z miejscowymi zakładami łączności — urządzenia doprowadzeń kablowych telefonicznych i radiofonicznych, jak również miejsca na skrzynki listowe do doręczania korespondencji.

Art. 7. Rada Ministrów może ze względu na interes Państwa wstrzymać lub ograniczyć ruch łączności na czas określony lub nie określony na całym obszarze Państwa lub jego części.

Art. 8. 1. Minister Łączności wydaje Dziennik Łączności.

2. W Dzienniku Łączności ogłasza się:

- 1) zarządzenia Ministra Łączności wydawane na podstawie lub w wykonaniu przepisów ustawowych z zakresu łączności,
- 2) zarządzenia wewnętrzne, instrukcje i obwieszczenia Ministra Łączności oraz organów bezpośrednio mu podległych.

3. Zarządzenia wymienione w ust. 2 pkt 1 uważa się za prawnie ogłoszone w dniu wydania numeru Dziennika Łączności, w którym je umieszczono; wchodzi one w życie z dniem ogłoszenia, o ile inaczej w nich nie postanowiono.

4. Na każdym numerze Dziennika Łączności oznacza się dzień jego wydania.

Art. 9. 1. Przepisy dekretu powinny być wykonywane przy zachowaniu postanowień międzynarodowych umów i regulaminów przyjętych przez Polską Rzeczpospolitą Ludową.

2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych wyda szczególne przepisy w sprawach objętych dekretem, a dotyczących przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych.

Art. 10. Potwierdzenia nadania przesyłek pocztowych i telegramów mają moc dokumentów publicznych.

R o z d z i a ł II.

Łączność pocztowa.

Art. 11. Wyłącznym prawem Państwa jest:

- 1) przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie korespondencji pisemnej zamkniętej i otwartej w obrocie pocztowym krajowym i zagranicznym,
- 2) przyjmowanie zamówień na dostawę (prenumeratę) krajowych i zagranicznych czasopism oraz ich rozpowszechnianie w kraju (kolportaż).

Art. 12. 1. Prawo wyłączności, o którym mowa w art. 11 pkt 1, nie obejmuje rozprowadzania korespondencji pochodzącej od urzędu lub jednostki gospodarki uspołecznionej oraz zbierania korespondencji dla określonego urzędu lub jednostki gospodarki uspołecznionej.

2. Prawo wyłączności, o którym mowa w art. 11 pkt 2, nie obejmuje Dziennika Ustaw, Monitora Polskiego oraz wszystkich dzienników urzędowych.

Art. 13. 1. Prawo wyłączności określone w art. 11 wykonuje Minister Łączności przez zakłady łączności lub inne podległe mu jednostki.

2. W obrocie z zagranicą prawo wyłączności, o którym mowa w art. 11 pkt 2, wykonuje Minister Handlu Zagranicznego.

3. Prawo wyłączności, o którym mowa w art. 11 pkt 1, co do prenumeraty i kolportażu w wojsku fachowych czasopism wojskowych, jak również innych czasopism w zakresie określonym przez Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Łączności — wykonują jednostki podległe Ministrowi Obrony Narodowej względnie Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

4. Rada Ministrów może uchylić wyłączne prawo Państwa przyjmowania zamówień na dostawę (prenumeratę) niektórych krajowych i zagranicznych czasopism oraz ich rozpowszechniania w kraju (kolportaż).

Art. 14. Zainteresowani ministrowie mogą dla określonych celów tworzyć odrębne służby pocztowe. Zakres działania tych służb określają właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Łączności.

Art. 15. Minister Łączności w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może rozszerzyć działalność zakładów łączności na wykonywanie innych czynności niż określone w art. 11.

Art. 16. 1. Od opłat pocztowych wolne są:

- 1) przesyłki pocztowe jeńców wojennych, osób internowanych lub traktowanych na równi z jeńcami albo przeznaczone dla jeńców lub tychże osób w granicach ustalonych w pocztowych umowach międzynarodowych,
- 2) przesyłki poczty polowej,
- 3) przesyłki szeregowców i podoficerów w służbie czynnej z wyjątkiem podoficerów nadterminowych — w ilości dwóch zwykłych listów do wagi 20 g każdy lub dwóch zwykłych kartek pocztowych miesięcznie,
- 4) przez cały okres odbywania zasadniczej służby wojskowej — jedna paczka ubraniowa szeregowca lub podoficera zasadniczej służby wojskowej wysłana przez niego z jednostki wojskowej do rodziny oraz jedna paczka wysłana przez rodzinę tego żołnierza do jednostki wojskowej,
- 5) paczki z podarunkami dla żołnierzy wysyłane przez zakłady pracy i organizacje społeczne,
- 6) druki dla ociemniałych.

2. Rada Ministrów może zwolnić od opłat pocztowych inne przesyłki oprócz wymienionych w ust. 1.

3. Sposób korzystania ze zwolnień przewidzianych w ust. 1 i 2 określi Minister Łączności w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 17. 1. Minister Łączności ma wyłączne prawo wydawania znaczków pocztowych i druków pocztowych oraz określania ich wartości nominalnej.

2. Minister Łączności może zezwalać korzystającym z usług poczty na wydawanie druków pocztowych dla ich wyłącznych potrzeb.

Art. 18. Przesyłek pocztowych nie można ze skutkiem prawnym obciążać zastawem ani zająć z wyjątkiem przypadków prawem przewidzianych.

Art. 19. 1. Zakładom łączności przysługuje prawo zastawu na przesyłkach pocztowych z tytułu opłat i dopłat pocztowych oraz innych wydatków obciążających przesyłki pocztowe.

2. Sposób wykonywania prawa zastawu, o którym mowa w ust. 1, ustala Minister Łączności.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy odbiorcą przesyłki pocztowej jest instytucja państwowa lub jednostka gospodarki społecznej.

Art. 20. Uszkodzone przesyłki pocztowe z wyjątkiem korespondencji zamkniętej, jak również niedoreczalne przesyłki pocztowe mogą być otwierane przez zakłady łączności w trybie określonym przez Ministra Łączności, który normuje sposób postępowania z tymi przesyłkami.

Art. 21. 1. Przedsiębiorstwa wykonujące publiczny regularny transport lądowy, wodny lub lotniczy obowiązane są z zastrzeżeniem art. 22 przewozić na warunkach odpłatności przesyłki pocztowe w przeznaczonych na ten cel pomieszczeniach oraz dostarczać zakładom łączności na swych stacjach i w portach potrzebnych im pomieszczeń i urządzeń, jak również zapewniać pracownikom zakładów łączności wolny dostęp do miejsca przeładunku przesyłek pocztowych.

2. W szczególności przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 obowiązane są:

- 1) przewozić przesyłki pocztowe pod dozorem pracowników przedsiębiorstwa lub zakładu łączności na warunkach określonych przez właściwych ministrów,
- 2) zapewnić zakładom łączności dojazdy i dostępy do miejsc pracy na stacjach i w portach,
- 3) wyznaczyć własnych pracowników do pełnienia służby pocztowej w obrębie stacji lub portu, o ile interesy przedsiębiorstwa na to zezwalają,
- 4) ustalać rozkłady jazdy w porozumieniu z zakładami łączności z uwzględnieniem potrzeb łączności pocztowej, o ile interesy przedsiębiorstwa na to pozwalają,
- 5) w odniesieniu do przedsiębiorstw transportu samochodowego — urządzić w pojazdach mechanicznych w miarę możliwości oddzielne schowki dla przewozu wartościowych przesyłek pocztowych, przyjmować do przewozu na dachach autobusów dostarczane przez zakłady łączności specjalne pojemniki pocztowe, dostosowane do konstrukcji pojazdów, oraz prowadzić specjalne przyczepy, dostarczane przez zakłady łączności.

3. Minister Łączności i minister, któremu dane przedsiębiorstwo podlega, ustalają wspólnie warunki użytkowania pomieszczeń i urządzeń przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, jak również prawa i obowiązki zakładów łączności i tych przedsiębiorstw.

4. Sprawy przewozu przesyłek pocztowych statkami powietrznymi powinny być regulowane w umowach zawieranych przez zakłady łączności z przedsiębiorstwami przewozu lotniczego.

Art. 22. Przepisy art. 21 nie mają zastosowania do przewozów pocztowych kolejami. Do przewozów pocztowych kolejami mają zastosowanie przepisy szczególne.

Art. 23. Plany budowy, przebudowy lub rozszerzenia urządzeń kolejowych, żeglugi wodnej i powietrznej oraz urządzeń transportu mechanicznego dróg kołowych powinny uwzględniać potrzeby przeładunku i przewozu przesyłek pocztowych i w tym zakresie wymagają uzgodnienia z Ministrem Łączności.

Art. 24. Zakładom łączności przysługuje prawo bezpłatnego umieszczenia na wszelkich nieruchomościach skrzynek listowych, skrzynek do doręczania korespondencji, automatów do sprzedaży znaczków pocztowych i urządzeń poczty pneumatycznej. To samo prawo przysługuje zakładom łączności co do zakładania skrzynek listowych na środkach transportowych przedsiębiorstw wymienionych w art. 21, z wyjątkiem środków transportu lotniczego.

Art. 25. Środki transportowe służące do przewozu przesyłek pocztowych oraz budynki, pomieszczenia i inne nieruchomości użytkowane przez zakłady łączności nie mogą być zajmowane dla innych celów, chyba że przepis szczególnie na to zezwala.

R o z d z i a ł III.

Łączność telekomunikacyjna.

Art. 26. 1. Urządzenie elektromagnetyczne do nadawania, przesyłania lub odbioru znaków pisma, obrazów, dźwięków, sygnałów i wiadomości drogą przewodową, drogą radiową lub za pomocą innych systemów elektromagnetycznych — jest urządzeniem telekomunikacyjnym.

2. Urządzenia telemetryczne, telemechaniczne i sygnalizacyjne nie są urządzeniami telekomunikacyjnymi w rozumieniu niniejszego dekretu, jeżeli nie stanowią nierozdzielnej części urządzeń wymienionych w ust. 1.

Art. 27. Zespół istniejących dróg telekomunikacyjnych tworzy jednolitą sieć telekomunikacyjną Państwa.

Art. 28. 1. Zakładanie i używanie urządzeń telekomunikacyjnych jest wyłącznym prawem Państwa.

2. Prawo wyłączności, o którym mowa w ust. 1, co do sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego wykonuje Minister Łączności, a co do sieci resortowych — właściwi ministrowie przez podległe im zakłady lub jednostki.

Art. 29. 1. W skład jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa wchodzi:

- 1) sieć telekomunikacyjna zarządzana przez Ministra Łączności,
- 2) sieci telekomunikacyjne wewnątrzresortowe dla zaspokajania potrzeb łączności resortów: Bezpieczeństwa Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Energetyki, Górnictwa, Hutnictwa, Kolei, Obrony Narodowej, Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Żeglugi, z wyjątkiem urządzeń telekomunikacyjnych wewnątrzzakładowych i dyspozytorskich.

2. Jednolita sieć telekomunikacyjna Państwa powinna być rozbudowywana na zasadzie wzajemnego uzupełniania się poszczególnych sieci w skład jej wchodzących.

Art. 30. 1. Na założenie i używanie radiofonicznego lub telewizyjnego urządzenia odbiorczego wymagane jest uzyskanie zezwolenia.

2. Warunki udzielania zezwoleń oraz właściwość organów uprawnionych do ich wydawania i tryb postępowania określi Minister Łączności.

Art. 31. Minister Łączności udziela zezwoleń na posiadanie i używanie amatorskich i doświadczalnych urządzeń radionadawczych lub nadawczo-odbiorczych i określa warunki udzielania tych zezwoleń.

Art. 32. Minister Łączności wydaje statkom cywilnej żeglugi morskiej i powietrznej zezwolenia na zakładanie

i używanie urządzeń radiokomunikacyjnych przewidzianych w umowach międzynarodowych.

Art. 33. Minister Łączności w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i Prezesem Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego określa w drodze rozporządzenia warunki uzyskania świadectwa radiooperatora oraz tryb wydawania świadectw.

Art. 34. Minister Łączności przydziela wszystkim urządzeniom radionadawczym częstotliwości (długości fal elektromagnetycznych) oraz znaki wywoławcze.

Art. 35. Minister Łączności sprawuje nadzór nad radiostacjami nadawczymi pod względem utrzymywania przez nie stałości przydzielonej częstotliwości (długości fali elektromagnetycznej) w granicach tolerancji określonej przepisami oraz pod względem zakłóceń powodowanych pracą radiostacji.

Art. 36. Rada Ministrów wydaje przepisy w sprawie zapobiegania szkodliwym dla telekomunikacji zakłóceniom elektromagnetycznym i korozyjnym, wywołanym przez wszelkiego rodzaju urządzenia istniejące i budowane.

Art. 37. 1. Minister Łączności w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wydaje w drodze rozporządzenia przepisy o budowie urządzeń telekomunikacyjnych, w szczególności o prowadzeniu linii telekomunikacyjnych wzdłuż dróg publicznych, na brzegach rzek i w pobliżu lotnisk, oraz o wymaganiach, jakim mają odpowiadać linie telekomunikacyjne w razie krzyżowania się lub zbliżania do torów kolejowych, urządzeń energetycznych i innych urządzeń służących do przesyłania płynów, gazów i energii.

2. Przepisy o budowie urządzeń telekomunikacyjnych dla potrzeb kolei wydaje Minister Kolei w porozumieniu z Ministrem Łączności.

Art. 38. Minister Łączności wydaje przepisy o zakładaniu i używaniu urządzeń megafonowych przeznaczonych do użytku publicznego z wyjątkiem megafonów zakładanych na dworcach i obiektach kolejowych.

Art. 39. Projekty i warunki techniczne produkowanych urządzeń łączności przeznaczonych do włączenia do jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa wymagają zatwierdzenia przez Ministra Łączności.

Art. 40. 1. Zakładom i jednostkom wykonującym prawo wyłączności (art. 28 ust. 2) przysługuje za zgodą prezydium właściwej powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi) prawo bezpłatnego zakładania przewodów i kabli nad lub pod ziemią i wodą, umocowywania przewodów i wsporników na ścianach i dachach budynków, usuwania przeszkadzających gałęzi drzew bez względu na osobę właściciela, użytkownika lub zarządcy gruntów albo budynku.

2. Zakładom i jednostkom wykonującym prawo wyłączności (art. 28 ust. 2) przysługuje prawo wolnego dostępu do wymienionych w ust. 1 miejsc celem wykonywania czynności związanych z konserwacją urządzeń.

3. Miejsce i sposób umieszczania urządzeń wymienionych w ust. 1 na publicznych drogach, placach, mostach, wodach i ich brzegach, na gruntach kolejowych oraz na budynkach i urządzeniach służących do wytwarzania, przetwarzania i przesyłania energii elektrycznej wymaga uprzedniego uzgodnienia z właściwym zarządem drogowym, wodnym, kolejowym lub energetycznym.

4. Wykonywanie czynności wymienionych w ust. 1 i 2 w obiektach wojskowych wymaga zgody właściwych organów wojskowych.

5. Zakładom łączności przysługuje prawo bezpłatnego umieszczania automatów telefonicznych we wszystkich pomieszczeniach skupiających ruch publiczny oraz w innych miejscach dostępnych dla publiczności.

6. Jeżeli wskutek remontu obiektu zajdzie konieczność przeniesienia urządzeń łączności, koszty tego przeniesienia obciążają zakłady i jednostki wykonujące prawo wyłączności (art. 28 ust. 2).

7. Jeżeli przebudowa drogi lub budowa nowego budynku (obiektu) wymaga przesunięcia istniejącego w tym miejscu urządzenia telekomunikacyjnego (kable), koszt tego przesunięcia obciąża inwestora (budującego).

8. Za szkody wyrządzone przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 2, zakłady i jednostki wykonujące prawo wyłączności (art. 28 ust. 2) ponoszą odpowiedzialność na zasadach art. 41 ust. 4, 5 i 6 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31).

Art. 41. 1. Od opłat telegraficznych i telefonicznych wolne są: wezwania o pomoc w razie katastrofy, przymusowego lądowania statku powietrznego, pożaru, powodzi, epidemii, powstania zaraźliwej choroby zwierzęcej, pojawienia się szkodników roślinnych podlegających obowiązkowi zgłoszenia lub klęski spowodowanej żywiołowym zdarzeniem oraz wezwania o przysłanie sanitarnego statku powietrznego.

2. Minister Łączności może zwolnić od opłat telegraficznych i telefonicznych inne wezwania lub zawiadomienia oprócz wymienionych w ust. 1.

3. Wezwaniami i zawiadomieniami, o których mowa w ust. 1, przysługuje prawo pierwszeństwa kolejności przyjęcia telegramu lub zgłoszenia na rozmowę telefoniczną.

Art. 42. Minister Łączności może zwalniać od opłat radiofonicznych inwalidów i ociemniałych oraz inne osoby i instytucje, jak również przyznać ulgi w zapłacie zaległych opłat radiofonicznych i dodatków za zwłokę.

Art. 43. Zawodowe wykonywanie usług w zakresie zakładania, naprawy i konserwacji sprzętu i urządzeń telekomunikacyjnych przez osoby fizyczne lub jednostki nie będące jednostkami gospodarki społecznej wymaga zezwolenia Ministra Łączności.

Art. 44. 1. Wymagają zasięgnięcia opinii Ministra Łączności:

- 1) projekty planów produkcyjnych sprzętu telekomunikacyjnego oraz projekty planów rozdziału i importu tego sprzętu opracowane przez poszczególne resorty,
- 2) plany zapotrzebowania i rozdziału absolwentów wyższych szkół technicznych w dziedzinie łączności.

2. Projekty budowy napowietrznych i kablowych telekomunikacyjnych linii międzymiastowych oraz projekty systemu łączności, który ma być zastosowany, podlegają zatwierdzeniu Ministra Łączności.

Art. 45. Minister Łączności prowadzi zbiór dokumentacji technicznej wszystkich urządzeń telekomunikacyjnych użytku publicznego oraz zestawia zbiorczą ewidencję jednolitej sieci telekomunikacyjnej Państwa.

Art. 46. Minister Łączności może wyłączyć urządzenia telekomunikacyjne z sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego, jeżeli tego wymaga interes publiczny.

R o z d z i a ł IV.

Łączność telekomunikacyjna użytku wewnątrzresortowego.

Art. 47. 1. Przepisy wydawane przez właściwych ministrów normują zakładanie i używanie sieci telekomunikacyjnych wewnątrzresortowych. Przepisy te powinny uwzględniać normy techniczne z zakresu normalizacji, typizacji i unifikacji sprzętu telekomunikacyjnego obowiązujące w resorcie łączności i podlegają w tym zakresie uzgodnieniu z Ministrem Łączności.

2. Na zakładanie i używanie urządzeń radionadawczych wchodzących w skład sieci telekomunikacyjnych wewnątrzresortowych należy, uzyskać zgodę Ministra Łączności.

Art. 48. 1. Zakładanie i używanie urządzeń telekomunikacyjnych przez władze, urzędy, instytucje, jednostki gospodarki społecznej, jak również przez organizacje polityczne i społeczne wymaga zgody Ministra Łączności.

2. Przepis ust. 1 nie stosuje się do resortów wymienionych w art. 29 ust. 1 pkt 2.

3. Nie wymaga zgody Ministra Łączności zakładanie telefonicznych urządzeń wewnątrzzakładowych i dyspozytorskich w obrębie gospodarstwa rolnego lub leśnego, przemysłowego i handlowego, statku, pojazdu, budynku mieszkalnego lub użytkowego.

Art. 49. Przyłączanie urządzeń telekomunikacyjnych do sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego wymaga zgody Ministra Łączności, który ustala warunki przyłączenia oraz wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać przyłączane urządzenia.

Art. 50. Dla zapewnienia należytego funkcjonowania wszystkich urządzeń telekomunikacyjnych niezależnie od ich resortowej przynależności Minister Łączności:

- 1) wydaje przepisy o budowie, montażu i technicznej eksploatacji urządzeń telekomunikacyjnych w oparciu o obowiązujące normy, a także sprawuje kontrolę właściwego stosowania tych przepisów; kontrola ta nie obejmuje łączności telekomunikacyjnej nie mającej bezpośredniego przyłączenia do telekomunikacyjnej sieci użytku publicznego,
- 2) ustala w porozumieniu z właściwymi ministrami zarządzającymi urządzeniami telekomunikacyjnymi środki zapewniające racjonalne wykorzystanie urządzeń telekomunikacyjnych wewnątrzresortowych dla potrzeb łączności użytku publicznego.

Art. 51. W rejonach i punktach, które nie posiadają urządzeń telefonicznych lub telegraficznych użytku publicznego, urządzenia łączności wewnątrzresortowe mogą być udostępnione dla obsługi publicznej. Przepisy o korzystaniu z tych urządzeń wydaje właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Łączności uwzględniając obowiązujące stawki taryfowe.

Art. 52. 1. Minister Łączności ma prawo kontroli zakładania i używania urządzeń telekomunikacyjnych wchodzących w skład sieci telekomunikacyjnych wewnątrzresortowych.

2. W resorcie kolei kontrola określona w ust. 1 ma zastosowanie jedynie w przypadkach, w których urzą-

dzienia telekomunikacyjne kolei służą również w całości lub częściowo do zaspokajania potrzeb urządzeń telekomunikacyjnych użytku publicznego.

3. Minister Łączności ma prawo kontroli urządzeń radionadawczych, radioodbiorczych lub nadawczo-odbiorczych oraz radiokomunikacyjnych, których zakładanie i używanie wymaga zgody lub zezwolenia Ministra Łączności.

4. Kontrolę urządzeń wykonuje Minister Łączności przez podległe mu organy.

Art. 53. Minister Łączności wydaje przepisy w sprawie prowadzenia ewidencji dokumentacji technicznej urządzeń telekomunikacyjnych wewnątrzresortowych.

Art. 54. 1. Przepisy rozdziału IV oraz art. 35, 39 i 44 nie dotyczą wewnątrzresortowej łączności resortów: Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego i Spraw Wewnętrznych.

2. Łączność wewnątrzresortową w tych resortach normują odrębne przepisy wydane przez Radę Ministrów.

Rozdział V.

Przepisy karne.

Art. 55. 1. Kto bez zezwolenia korzysta z aparatu radiofonicznego, telewizyjnego, radiokomunikacyjnego lub urządzenia radiofonii przewodowej, podlega karze grzywny do 1.000 zł.

2. W przypadku skazania za czyn przewidziany w ust. 1 można orzec przepadek urządzenia lub przedmiotów służących do dokonania czynu.

3. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 56. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. z 1933 r. Nr 63, poz. 481),
- 2) przepisy z dnia 26 sierpnia 1927 r. o odpowiedzialności przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” za przesyłki pocztowe, telegramy i rozmowy telefoniczne w obrocie wewnętrznym (Dz. U. Nr 78, poz. 679 i z 1931 r. Nr 103, poz. 788),
- 3) ustawa z dnia 20 grudnia 1949 r. o prenumeracie i kolportażu czasopism i wydawnictw (Dz. U. Nr 63, poz. 497),
- 4) ustawa z dnia 4 lutego 1950 r. o wydawaniu Dziennika Poczty i Telekomunikacji (Dz. U. Nr 6, poz. 50).

Art. 57. Pozostają w mocy:

- 1) przepisy o komunikacjach w służbie obrony Państwa oraz przepisy o dostarczaniu środków przewozowych (transportowych) i pomieszczeń na cele wojska i służby bezpieczeństwa publicznego,
- 2) dekret z dnia 2 sierpnia 1951 r. o utworzeniu i zakresie działania Komitetu do Spraw Radiofonii „Polskie Radio” (Dz. U. Nr 41, poz. 308).

Art. 58. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w art. 2 ust. 2, art. 3, 4, 15, 17, 19, 20, 22, 30, 31, 33 i 37 zachowują moc przepisy dotychczasowe.

Art. 59. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 lutego 1955 r.

w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących przemysłu lekkiego.

Na podstawie art. 13 ust. 2 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się jako normy państwowe (PN) obowiązujące na całym obszarze Państwa następujące normy ustalone przez Polski Komitet Normalizacyjny:

Lp.	Numer normy	Tytuł normy	Data ustalenia normy
1	54/A—13011	Stołowe naczynia szklane. Kieliszki dmuchane. Typ A.	18 sierpnia 1954 r.
2	54/A—13150	Szko sanitarne. Warunki techniczne.	30 września 1954 r.
3	54/A—13152	Szko sanitarne. Kufel szpitalny dmuchany.	30 września 1954 r.
4	54/D—03002	Drewno okrągłe. Sortowanie, pomiar, obliczanie miąższości oraz cechowanie.	26 sierpnia 1954 r.
5	54/D—19100	Kora garbarska świerkowa.	18 września 1954 r.
6	54/D—19101	Kora garbarska dębowa.	18 września 1954 r.